

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 25 września 2015 r.,

sprawy **W. D.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwe niesłuszne tymczasowe aresztowanie

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa 304/14,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 15 września 2014 r., sygn. akt XVIII Ko 18/14,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. S.

R., Kancelaria Adwokacka w Ł., kwotę 738 zł

(siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % podatku

VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;

3. zwolnić wnioskodawcę W. D. od kosztów

sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 13 stycznia 2015 r., którym utrzymano w mocy - uznając apelację pełnomocnika wnioskodawcy za oczywiście bezzasadną – wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 15 września 2015

r. oddalający wniosek W. D. o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa łącznie kwoty 893 360 zł tytułem odszkodowania za szkody i zadośćuczynienia za doznane krzywdy wynikłe z niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania przez okres od 23 stycznia do 6 lutego 2004 r. w ramach procesu karnego zakończonego prawomocnie w dniu 7 czerwca 2004 r., złożył pełnomocnik wnioskodawcy.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Podzielić tu należało wszechstronne i przekonywające wywody przedstawione w prokuratorskiej odpowiedzi na kasację.

Tylko dla porządku trzeba przypomnieć, że wniosek w niniejszej sprawie został złożony po upływie blisko 10 lat od uprawomocnienia się wyroku w sprawie karnej, w której zastosowano wobec wnioskodawcy najostrzejszy środek zapobiegawczy, zresztą przez krótki okres. Już w postępowaniu pierwszoinstancyjnym prokurator podniósł zarzut przedawnienia z uwagi na treść art. 555 k.p.k.

Ewidentnie rozminął się z prawdą skarżący, gdy stwierdził, że Sąd odwoławczy „bezkrytycznie” uznał zgłoszony przez prokuratora zarzut przedawnienia. Tezie tej przeczy motywacyjna część zaskarżonego wyroku, w której ustosunkowano się wręcz drobiazgowo do wszystkich mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zarzutów sformułowanych w apelacji pełnomocnika. Powtarzanie tej argumentacji byłoby całkowicie zbyteczne, a więc i w jakimś sensie nieracjonalne.

W tym stanie rzeczy, oceniając kasację jako w istocie niedopuszczalną próbę skłonienia Sądu Najwyższego do dokonania kolejnej kontroli instancyjnej, należało oddalić ją w trybie, o którym mowa w art. 535 § 3 k.p.k. Aktualna sytuacja wnioskodawcy legła u podstaw decyzji o zwolnieniu go od uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne (art. 624 § 1 k.p.k.).

Wysokość wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji ustalono w oparciu o § 14 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

I.n